

[Blang.]

her ved Lovforslagets anden Behandling. Jeg skal indskrænke mig til at sige, at mine Sparsommelighedsbegreber ikke falder sammen med Flertallets i det nedsatte Folketingsudvalg, og jeg skal tillade mig, naar Lovforslaget kommer til tredie Behandling, at stemme nej.

Holdgaard: Da de Forslag, vi behandler i Dag, var til første Behandling, fik man det Indtryk af de forskellige Ordføreres Udtalelser, at der vilde blive gjort en alvorlig Indsats for at bringe Forholdene i Orden paa en saadan Maade, at Statens Udgifter eller Statens Tilskud til det kongelige Teater blev bragt ned paa et rimeligt Niveau. Dette blev udtalt meget stærkt fra forskellige Sider, bl. a. var det ærede Medlem Hr. Chr. Søgaard meget stærk i sine Udtalelser, idet han sagde, at saadan som det gaar med dette tilbagevendende store Underskud, kan det ikke blive ved at gaa, det vil Befolkningen ikke blive ved at finde sig i, det forstaar man ikke. Jeg var ogsaa blandt dem, som troede, at der vilde blive gjort en alvorlig Indsats, men naar jeg nu ser paa de to Betænkninger, der foreligger, og hører de Udtalelser, der er fremkommet fra Flertallets Side, maa jeg erkende, at jeg er blevet sørgelig skuffet, thi det forekommer mig, at det eneste, der er sikkert her for Staten, er forøgede Udgifter; det er det sikre, og det er det eneste sikre, og derfor forstaar jeg meget vel, at Flertallet i Udvalgsbetænkningen skriver, at Udgifterne selvfølgelig er mere sikre end Indtægterne; det er jeg ganske enig med Flertallet i. Og det er jo ikke ubetydelige Udgiftsforøgelser, der bliver paaført Statskassen ved det Eksperiment, man her vil foretage. Nu er det maaske nok lidt vanskeligt, naar man ikke har været med i Udvalget, at udregne Tallene nøjagtigt, men efter de Sammentællinger, jeg har foretaget, kan jeg ikke komme til andet Resultat, end at der bliver betydelige Udgifter. Saa vidt jeg kan se af Betænkningen, vil de Forandringer af den gamle Scene, der skal finde Sted, beløbe sig til 543 000 Kr., dertil kommer Lejeudgiften i Radiofoniens Bygning paa 100 000 Kr., og saa er der opført forøgede Lønningsudgifter, saa vidt jeg kan regne ud, til 200 000 Kr.

Jeg vil gerne i denne Forbindelse sige, at dermed tør jeg ikke paastaa, at Lønningerne i og for sig er for høje. Det har man i Folketinget ikke noget Grundlag for at bedømme, idet vi saa vidt mig bekendt aldrig har faaet noget at vide om Lønnings-

forholdene for det kongelige Teaters Personale. Vi maa nøjes med de Avismeddelelser, vi af og til ser. Man saa f. Eks. for en Tid siden, at en bekendt Skuespiller truede med at strejke, med at forlade Teatret — om det er sket, ved jeg ikke —, hvis ikke han kunde blive ved at beholde, jeg tror det var 50 000 Kr. i Gage, men jeg ved ikke noget om, om det er rigtigt. Man saa for nylig en Meddelelse i et Eftermiddagsblad, „Klokken 5“ — det er vist „Social-Demokraten“s Lillebror —, hvor der rettedes en stærk Kritik mod en bekendt Skuespillerinde, idet der stod, at hun kun havde vist sig i to Stykker, og hun oppebar en Gage af 35 000 Kr.; hun benytter Tiden til at holde Oplæsninger i Hellerup Klubhus for et klækkeligt Honorar. Jeg ved, som sagt, ikke, om det er rigtigt, hvad der staar herom i Bladet „Klokken 5“, men naar man ikke faar andre Oplysninger, kan man jo tro, at det passer. Derfor vil jeg gerne spørge, om det er den højtærede Undervisningsminister muligt at give Folketinget nogle Oplysninger om, om det er rigtigt, at man giver saadanne Lønninger til Skuespillere og Skuespillerinder, som efter min Formening, hvis det passer, ikke udretter saa forfærdelig meget. Hvis det er Tilfældet, er det ganske naturligt, at Underskuddet bliver stort, og at Statens Tilskud maa blive stort.

Det paastaas ogsaa undertiden, og jeg har faaet Breve fra københavnske Borgere om det samme, at der gives en umaadelig Mængde Fribilletter til de forskellige Forestillinger paa det kongelige Teater. Kunde Folketinget ikke faa nogle Oplysninger af den højtærede Minister om, hvorledes dette forholder sig? Naar det danske Folk Aar efter Aar skal betale Millionbeløb til en saadan Statsinstitution, maa vi vel have noget Krav paa her at faa at vide, hvorledes Forholdene ligger, baade Lønningsforhold og med Hensyn til de Fribilletter, som udstedes til det kongelige Teatr.

Udgifterne er, som sagt, sikre. Ganske vist har jeg ikke overset, at man i det Driftsbudget, der er opstillet, siger, at der vil blive en Indtægtsstigning paa ca. 843 000 Kr. — selvfølgelig maa man sætte „ca.“ foran, for man kan jo ikke vide det nøjagtigt — og en Udgiftsstigning paa 309 000 Kr., saaledes at man kommer til det Resultat, at der vil blive en Besparelse paa 534 000 Kr. Ja, det er en Paastand, som kan fremsættes, og dertil er kun at sige, at Papiret er taalmodigt. Man kan sagtens opstille et Driftsbudget, men det er jo ikke sikkert, at det vil holde. Dersom man